

**MAGYAR ÜGYVÉDI KAMARA
ORSZÁGOS FEGYELMI BIZOTTSÁG
MÁSODFOKÚ FEGYELMI TANÁCSA**

FF/080/2019.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság Másodfokú Fegyelmi Tanácsa dr. _____
_____ ügyvéd (született: _____ . an:
_____, lakcím: _____ .) fegyelmi ügyében a Budapesti
Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsának 2019. október 7. napján 2013.F.149/31.
sz. alatt hozott határozata ellen az eljárás alá vont ügyvéd részéről bejelentett fellebbezés
folytán 2020. január 31. napján tartott tárgyalásán a következő

határozatot

hozta.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi
Tanácsának 2013.F.149/31. számú határozatát helybenhagyja.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács elrendeli a 2013.F.149/31. számú határozatban kiszabott 7 év
időtartamú kizárás fegyelmi büntetés azonnali végrehajtását.

Kötelezi a Másodfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvédet, hogy a másodfokú
fegyelmi határozat kézhezvételétől számított 15 napon belül fizessen meg a Budapesti
Ügyvédi Kamara pénztárába 50.000,- Ft, azaz Ötvenezer forint másodfokú eljárási
átalányköltséget.

A Budapesti Ügyvédi Kamara a fellebbezési eljárással kapcsolatban felmerült költséget a
jogerős és végrehajtható fegyelmi határozatban a költségek megfizetésére előírt határidő
leteltét követő 15 napon belül átutalja a Magyar Ügyvédi Kamara részére.

Jelen határozat annak kihirdetése napján jogerős.

A másodfokú határozatot az eljárás alá vont ügyvéd és az országos fegyelmi főbiztos
közigazgatási perben támadhatja meg. A keresetlevelet a másodfokú határozat kézbesítésétől
számított 30 napon belül a közigazgatási perekre irányadó 2017. évi I. törvény (A
közigazgatási perrendtartásról) szabályai szerint kell az országos fegyelmi bizottság ellen –
elektronikus kapcsolattartásra való kötelezettség esetén elektronikus kapcsolattartás szabályai
szerint – előterjeszteni. A perre a Fővárosi Törvényszék kizárólagosan illetékes.

Indokolás:

Dr. _____ ellen a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa
(továbbiakban: Elsőfokú Fegyelmi Tanács) folytatott le fegyelmi eljárást, és a 2019. október

7. napján kelt 2013.F.149/31. szám alatt meghozott határozatában az eljárás alá vont ügyvédet 2 rendbeli szándékos fegyelmi vétség elkövetése miatt kizárás fegyelmi büntetéssel sújtotta, amelynek időtartamát 7 (hét) évben határozta meg, egyben kötelezte 80.000,- Ft átalányköltség megfizetésére.

Az eljárás alá vont ügyvéd 2005. december 6. napja óta volt tagja a Budapesti Ügyvédi Kamarának, a kamarai tagsága 2013. január 23. napjával szűnt meg, amikor igazgatási úton törölték a kamarai névjegyzékből.

H K a Budapesti Ügyvédi Kamarához 2012. december 10. napján érkezett bejelentésében előadta, hogy az eljárás alá vont ügyvéd H F et – aki a bejelentő édesapja – képviselte nevezett munkaviszonyának jogellenes megszüntetése iránti perében a munkáltatója ellen. Kifogásolta, hogy a perben H F javára megítélt és az ellenfél által átutalt összeget az ügyvéd letétbe vette, azonban azzal nem számolt el a megbízója, a bejelentő édesapja H F felé.

A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke az előzetes vizsgálatot 2012. december 13-án rendelte el.

A fegyelmi főmegbízott 2012. december 18-án kelt levelében tájékoztatta az eljárás alá vont ügyvédet a panaszról és az előzetes vizsgálat elrendeléséről, felhívta egyben nyilatkozata megtételére, továbbá az ügyben keletkezett releváns iratok becsatolására.

Az eljárás alá vont ügyvéd a kamarához 2013. február 1. napján érkezett nyilatkozatában a panaszos bejelentését alaptalannak tartotta, álláspontja szerint az abban foglaltak a valóságnak nem felelnek meg. Hivatkozott arra, hogy ügyfelével, H F cel elszámolt, ügyfele kérte meg arra, hogy a részére érkező pénz kifizetéséről leánya H K (panaszos) ne tudjon, ezért a megítélt összeget készpénzben közvetlenül fizesse ki számára, amely kifizetés meg is történt.

A fegyelmi megbízott a rendelkezésre álló adatok alapján a 2013. március 29. napján kelt összefoglaló jelentésében az eljárás megindítását megalapozottnak tartotta. Álláspontja szerint az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. tv. (továbbiakban: Üt.) 3.§ (2) bekezdésében, az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III.22.) MÜK szabályzat (továbbiakban: ÜESZ) 3/2, 6/9, 12/2. valamint a 12/4. pontjaiban foglaltakat, továbbá az ügyvédek letét és pénzkezeléséről szóló 4/1999. (III.1.) MÜK Szabályzat (továbbiakban: Letéti Szab.) rendelkezéseit. Indítványozta a fegyelmi megbízott a fegyelmi eljárás elrendelését.

A Budapesti Ügyvédi Kamara elnöke a fegyelmi eljárást 2013. április 3-án elrendelte.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács 2013. szeptember 9-én fegyelmi tárgyalást tartott, amelyen az eljárás alá vont ügyvéd nem jelent meg. Megjelent a tárgyaláson a panaszos H K és H F, akiket az eljáró fegyelmi tanács tanúként meghallgatott. H K vallomásából kiderült, hogy az eljárás alá vont ügyvéd ellen büntető feljelentést tett, és az üggyel kapcsolatban büntető eljárás van folyamatban. 2013. szeptember 11-én a fegyelmi

tanács elnöke megkereste a Budapesti Nyomozó Ügyészséget, hogy dr. _____ volt ügyvéd ellen van-e folyamatban büntető eljárás.

A Budapesti Nyomozó Ügyészség 2013. szeptember 23. napján kelt válaszában tájékoztatta a fegyelmi tanács elnökét, hogy dr. _____ volt ügyvéd ellen Nyom. _____ ügyszámon ügyvédi visszaélés büntette és jelentős értékre elkövetett sikkasztás büntettének megalapozott gyanúja miatt büntető eljárás van folyamatban.

2013. szeptember 30-án meghozott határozatában az Elsőfokú Fegyelmi Tanács dr. _____ volt ügyvéd ellen indult fegyelmi eljárást a 2013.F.149/14. számú határozatával az eljárás alá vont ügyvéd ellen indult büntető eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette. A határozat 2013. október 30. napján emelkedett jogerőre.

2014. június 25-én a Budapesti Ügyvédi Kamarához érkezett bejelentéséhez az eljárás alá vont ügyvéd csatolta a Budapesti Nyomozó Ügyészség 2014. június 6-án kelt Nyom. _____

számú nem jogerős határozatát, amelyben az ellene folyamatban lévő bűnügyben a nyomozást megszüntette.

2014. július 29-én kelt levelében a Budapesti Nyomozó Főügyészség arról tájékoztatta a Budapesti Ügyvédi Kamarát, hogy H _____ F _____ sértett a nyomozást megszüntető határozat ellen benyújtott panaszának helyt adott a Fővárosi Főügyészség, és az ügyben a nyomozás folytatását rendelte el.

A Budapesti Nyomozó Főügyészség 2015. augusztus 6. napján kelt vádiratában ügyvédi visszaélés és nagyobb kárt okozó sikkasztás büntette miatt emelt vádat dr. _____ ellen a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt. A büntető ügyben a Pesti Központi Kerületi Bíróság _____ számú ítéletével az eljárás alá vont ügyvédet ügyvédi visszaélés büntetében és sikkasztás büntetében bűnösnek mondta ki, ezért halmazati büntetésül 1 év 2 hónap szabadságvesztésre ítélte, amelynek végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette. A Fővárosi Törvényszék annyiban változtatta meg az elsőfokú bíróság ítéletét, hogy a volt ügyvédet 2.825.351,- Ft kártérítés megfizetésére kötelezte.

A büntető ügyben hozott első- és másodfokú ítéleteket a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2019. július 24-én küldte meg a Budapesti Ügyvédi Kamarához.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács elnöke 2019. augusztus 27. napján a felfüggesztett fegyelmi eljárás folytatását elrendelte.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi eljárás során a lefolytatott bizonyítási eljárás, a rendelkezésre álló és beszerzett okiratok, alapján a jogerős büntető ítéletben megállapított tényállás alapulvételével állapította meg a fegyelmi ügy tényállását.

Az eljárás alá vont ügyvéd pártfogó ügyvédként járt el H _____ F _____ felperes képviselőjében nevezett munkaviszonya jogellenes megszüntetésének megállapításával kapcsolatos perben. A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2008. április 29-én kelt _____ számú ítéletét a

Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a 2008. március 20. napján meghozott ítéletével helybenhagyta. A jogerőssé vált ítélet kötelezte az Zrt.-t, mint alperest, hogy fizessen meg H F felperesnek elmaradt munkabér címén 1.987.520,- Ft-ot és kamatát, 397.500,- Ft átalány kártérítést, 24.844,- Ft-ot a felmentési időre járó bér címén, egyben rendelkezett a perköltség és illeték megfizetéséről is.

Az Zrt. 2009. június 18. napján 2.825.351,- Ft-ot utalt át az eljárás alá vont ügyvéd által megjelölt „ és Ügyvédi Iroda” Takarékszövetkezetnél vezetett számú ügyvédi letéti számlájára abból a célból, hogy az átutalt összeget az ügyvéd továbbítsa H F részére.

A fenti összeg 2009. június 19. napján könyvelésre került az ügyvédi letéti számlán.

Az Zrt. 2009. június 23-án további 56.475,- Ft-ot is átutalt a megadott ügyvédi letéti számlára, amely összeggel összesen 2.881.825,- Ft került az eljárás alá vont ügyvéd ügyvédi letéti számlájára.

Dr. az ügyvédi letéti számláról 2009. június 19-én 2.000.000,- Ft-ot, 2009. június 24. napján 200.000,- Ft-ot, 2009. június 26. napján 500.000,- Ft-ot és 2009. július 2-án 181.825,- Ft összeget, összesen 2.881.825,- Ft-ot vett fel. A felvett összegekkel nem számolt el ügyfelével, a letéti összeget nem adta át részére, hanem a felvett összeggel sajátjaként rendelkezett. Az ügyvéd H F től, H K tól és dr. ügyvédtől, aki H F jogi képviselőjeként járt el a letéti pénz elszámolása ügyében, személyesen és email útján több esetben kapott felszólítást annak érdekében, hogy adjon tájékoztatást az ügy állásáról valamint számoljon el az átutalt összeggel H F felé.

A Budapesti Nyomozó Főügyészség vádemelése folytán a Pesti Központi Kerületi Bíróság . ügyszám alatt folytatta le az elsőfokú büntető eljárást dr. ellen, és a 38. sorszám alatt meghozott ítéletével 2019. február 20. napján az eljárás alá vont ügyvédet ügyvédi visszaélés büntetében és sikkasztás büntetében mondta ki bűnösnek.

A Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2019. július 4-én a számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét annyiban változtatta meg, hogy kötelezte az eljárás alá vont ügyvédet 2.825.351,- Ft megfizetésére kártérítés címén, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyta.

Eljárás alá vont ügyvéd az előzetes vizsgálat és a fegyelmi eljárás során benyújtott írásbeli beadványaiban a fegyelmi felelősségét nem ismerte el.

Az ügyfele javára jogerősen megítélt pénzüsszegnek az ügyvédi letéti számlára történt átutalását elismerte, arra hivatkozott, hogy az ügyvédi letéti számláról az átutalt pénzt több részletben készpénzben vette fel 2009. júniusában, majd az átadásig az iroda páncélszekrényében helyezte el az összeget.

Következésképpen állította, hogy H F ügyfelével a részére átutalt pénzüsszeggel elszámolt 2009. augusztusában. Hivatkozott arra ügyfele kérése volt, hogy készpénzben fizesse ki a részére a neki járó pénzt, kifejezetten megkérte arra, hogy ezt leányának, H K nak ne mondja el. Az elszámolásról és a pénz átadásáról okirat is készült, amely

azonban az irodája költözése közben 2012. novemberében elveszett. A pénz átadása tanuk előtt történt 2009. augusztusában, akik ezt a tényt igazolni tudják. A pénz átvételekor H F egyedül jött az ügyvédi irodába. Az irodájában éppen ott tartózkodó két személyt - nevezetesen T J Gy t és H Gy t - kérte meg az ügyvéd, hogy tanúként írják alá a pénz átadásáról szóló átvételi elismervényt, amelyet ezt követően a könyvelési anyagba tett. A könyvelési anyag azonban az irodája költözésekor selejtezésre került a 2006-2007. évi ügyvédi iratokkal együtt.

Előadta azt is, hogy minden ügyfelével készpénzes fizetéssel számolt el, ugyanis a bankszámláról nem tudott utalni. Az ügyvédi irodában a pénzügyek kezelése irodatársa dr. feladata volt. H K 8-9 hónap múlva jelentkezett nála, megadott egy számlaszámot, amire a pénz átutalását kérte azt követően, hogy H F részére már a pénz kifizetésre került. Hivatkozott az ügyvédi titoktartásra, ami miatt nem mondhatta el H K nak, hogy az elszámolás már megtörtént közte és H F között. H F pedig azért nem ismerte el a pénz átvételét, mert azt igyekezett a lánya elől eltitkolni.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéd védekezését nem fogadta el. Hivatkozott az elsőfokú határozat az ügyben keletkezett bizonyítékokra és azok értékelésére, amelyekre a döntését alapozta.

Indokát adta, hogy a fegyelmi ügyben lefolytatott bizonyítási eljárás, valamint büntető eljárásban a rendkívül részletes bizonyítás eredményeként meghozott, a Pesti Központi Kerületi Bíróság számú és a Fővárosi Törvényszék sz. jogerős ítéletei alapján elfogadott tényállást tekintette együttesen a döntésének alapjául.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában kitért arra, hogy panaszolt ügyvéd ellen a fegyelmi eljárást melyik jogszabály alapján kell lefolytatni. Az Üttv.208.§ (22) bekezdése szerint 2019. január 1-ig, de legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig az Üt. rendelkezései szerint kell lefolytatni a fegyelmi eljárásokat. Figyelemmel arra, hogy regionális fegyelmi bizottságok megalakulásának záró napja 2019. február 4. volt, ezen időpontot követően kell az Üttv. eljárási szabályai szerint a fegyelmi ügyben eljárni, és a Magyar Ügyvédi Kamara 20/2018.(XI.26.) fegyelmi eljárásról szóló szabályzat (továbbiakban FE) 42.2. pontja értelmében ezen szabályzat rendelkezéseit ezen időpontot követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában a fegyelmi megbízott indítványának helyt adott, hivatkozott az Üt. 37.§ a.) pontjára, az Üt. 3.§ (2) bekezdésében, az ÜESZ 6/9, 12/2. és 12/4. pontjában, valamint a Letéti Szab. 4.1 és 4.4. pontjában foglaltakra.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az általa elfogadott tényállás alapján megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd megsértette az Üt. 3.§ (2) bekezdésében írtakat, amely szerint az ügyvédnek a hivatását legjobb tudása szerint lelkiismeretesen, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia, tevékenységében köteles mindenkor az ügyvédi hivatáshoz méltó magatartást tanúsítani. Az ÜESZ 12/4. pontja előírja, az ügyvéd különösen kerülje el, hogy indokolatlan késedelemmel, tájékoztatás elmulasztásával, személyes kapcsolattartás

mellőzésével vagy más hasonló magatartás tanúsításával a megbízónak az ügyvédségbe és az ügyvédi tevékenységbe vetett általános bizalma megrendüljön.

Megsértette a panaszolt ügyvéd a Letéti Szab. 4.1. és 4.4. pontjait is, mert nem tájékoztatta a letét átvételéről, annak sorsáról a megbízóját. Ügyfelével nem számolt el az ügyvédi letéttel összefüggésben, az ügyfelét megillető pénzt a saját céljára használta fel. Ezen magatartásával a jogerős büntetőbírósági ítéletek szerint büncselekményeket is elkövetett. Szabályszegései az Út. 37.§ a.) pontja szerint fegyelmi vétségnek minősülnek, mivel az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi tevékenység gyakorlásából eredő jogszabályban, illetve etikai szabályzatban meghatározott kötelezettségét vétkeesen megszegte.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács határozatában rámutatott arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéddel szemben lefolytatott fegyelmi eljárásban az FE 1.4. és 1.5. pontjai szerint a fegyelmi vétség elkövetésének idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alkalmazni kivéve, ha az elbíráláskor hatályban lévő rendelkezések alapján a magatartás már nem minősül fegyelmi vétségnek, vagy enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását teszik lehetővé. A jelen ügyben a panaszlott ügyvéd terhére rótt kötelezettségszegés az elkövetéskor és az elbíráláskor is szabályszegésnek, fegyelmi vétségnek minősült.

A Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa 2019. október 7. napján marasztaló határozatot hozott, és az eljárás alá vont ügyvéd által elkövetett fegyelmi vétséget 2 (kettő) rendbeli szándékos fegyelmi vétségként értékelte.

A fegyelmi büntetés megállapításánál és kiszabásánál az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács enyhítő körülményként értékelte az időmúlást, valamint azt, hogy a panaszolt ügyvéd ellen a jelen eljárást megelőzően nem folyt fegyelmi eljárás.

Súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyfele pénzét sajátjaként használta fel, és ezzel a Fővárosi Törvényszék által jogerősen megállapított jelentős összegű kárt okozott ügyfelének. Különösen kiemelkedő súlyosító körülményként értékelte az ügyvédi letéttel összefüggő visszaélését, amely az ügyvédi kar egészét kifejezetten hátrányosan érintette, illetve érinti.

Az Üttv.109.§ (1) bekezdésében írt rendelkezések alapján mérlegelve a fegyelmi vétség tárgyi súlyát, az enyhítő és súlyosító körülményeket az Elsőfokú Fegyelmi Tanács az eljárás alá vont ügyvéddel szemben az Üttv.108.§ e) pontjában meghatározott kizárás fegyelmi büntetést látta indokoltnak kiszabni, az Üttv.109.§ (6) bekezdés alapján a kizárás időtartamát középmeértékben – 7 évben – határozta meg. Mivel a panaszolt ügyvéd ügyvédi kamarai tagsága 2013. január 23-án igazgatási úton történt törlése folytán megszűnt, ezért az elsőfokú határozat értelemszerűen nem rendelkezett az ügyvéd ügyvédi tevékenységének felfüggesztéséről.

Az elsőfokú határozat ellen az eljárás alá vont volt ügyvéd jelentett be határidőben fellebbezést.

Fellebbezésében dr. kifogásolja, hogy az elsőfokú határozat semmilyen kivizsgálást nem foglal magában, kizárólag a jogerős bírósági határozat szövegét ismétli. Kifogásolja, hogy a határozat nem tartalmazza mikor lép hatályba a kiszabott büntetés, és a cselekmények minősítéséről sem rendelkezett. Előadta, hogy szerinte a Kamara 2012. november hónaptól felfüggesztette az ügyvédi tevékenységét. Véleménye szerint a Kamara ettől az időponttól kizárta őt az ügyvédi tevékenységből, ezért az elsőfokú határozat jogerőre emelkedésétől számított 7 év kizárás fegyelmi büntetés esetében végső soron 14 év kizárást jelent. Nem kívánta sem akkor, sem most az ügyvédi kar tekintélyét csorbítani. Előadta, hogy jelenleg GYES-en van, ezért nem áll módjában az átalányköltséget megfizetni.

A fellebbezésében kérte a kizárás hatályba lépésének konkrét idejét meghatározni, a felfüggesztést és annak idejét a büntetés kiszabásánál figyelembe venni, a költségeket csökkenteni, illetve a megfizetését elengedni tekintettel az anyagi helyzetére, valamint gyermeke tartós betegségére.

A Magyar Ügyvédi Kamara országos fegyelmi főbiztosa észrevételében utalt arra, hogy a panaszolt ügyvéd által bejelentett fellebbezés nem alapos. Álláspontja szerint értelmezhetetlen az arra való hivatkozása, hogy 2012. novemberében felfüggesztésre került az ügyvédi tevékenysége, mivel a kamarai tagsága ténylegesen tagdíj nem fizetés miatt szűnt meg.

Utalt a fegyelmi főbiztos arra is, hogy az ügyvéd terhére megállapított fegyelmi büntetés a panaszolt ügyvéd fellebbezése folytán a másodfokú határozat kihirdetésével lép hatályba. Álláspontja szerint az elsőfokú tanács határozatában részletesen indokolta döntését, helyesen állapította meg az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét. A megállapított tényállás megalapozott, az abból levont jogi következtetés is helytálló, ezért indítványozta az Üttv.138.§ (1) bekezdés c) pontja alapján az elsőfokú határozat helybenhagyását.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács a fellebbezéssel támadott elsőfokú határozatot az FE 35.2. pontja alapján a fellebbezési kérelem keretei között teljes terjedelmében felülbírálta, megállapította, hogy a fellebbezés nem megalapozott.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatása az Elsőfokú Fegyelmi Tanács részéről megfelelt-e a jogszabályokban, illetve a szabályzatokban előírt rendelkezéseknek.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, az első fokon eljáró fegyelmi tanács a jogszabályi előírásoknak megfelelően járt el, ezzel összefüggésben az indokolási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett.

Az Üttv. átmeneti rendelkezéseinek 208.§ (22) bekezdése úgy rendelkezik, hogy 2019. január 1-ig, de legkésőbb a regionális fegyelmi bizottságok megalakulásáig a fegyelmi eljárásokat az Üt. rendelkezései szerint kell lefolytatni. Ugyanígy rendelkezik a FE 42.1. pontja is. A regionális fegyelmi bizottságok szabályszerű megalakulását a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke a megalakulást követően határozatban állapítja meg, az erről szóló közleményt közzé kell tenni. A FE 42.2. pontja előírja, hogy a szabályzat rendelkezéseit az ott rögzített időpontot követően megkezdett eljárási cselekményekre kell alkalmazni. A FE 42.3. pontja

alapján a FESZ rendelkezéseit – ha jogszabály vagy e szabályzat eltérően nem rendelkezik – a 42.1. pontban rögzített időpontot megelőzően kezdett eljárási cselekményekre a hatályvesztést követően is alkalmazni kell.

A regionális fegyelmi bizottságok megalakulásának záró napja 2019. február 4. Ebből okszerűen következik, hogy minden olyan fegyelmi ügyet, amely már ebben az időpontban folyamatban volt, illetve a felfüggesztett fegyelmi eljárás folytatása elrendelésre került, ezt követően az Üttv. eljárási szabályait kell alkalmazni. Az FE 1.4. pontja kimondja, hogy a fegyelmi felelősség elbírálására jogszabály, vagy szabályzat eltérő rendelkezése hiányában a fegyelmi vétség elkövetésének idején hatályban lévő rendelkezéseket kell alapul venni.

Az elsőfokú fegyelmi határozat hivatkozik arra, hogy az eljárás alá vont ügyvéd az ügyvédi kamarai névjegyzékből 2013. január 23-án igazgatási úton – törlésre került. A tényállásból és a rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható, hogy a panaszolt ügyvédnek a jelen ügyben elbírált tevékenysége még a kamarai nyilvántartásból való törlése előtt történt. Ezzel egyetértésben a Másodfokú Fegyelmi Tanács szerint is a MÜK 3/1998. (VI.27.) számú a Fegyelmi Eljárási Szabályzat (FESZ) 1.§ f) pontja és az Üttv.113.§ (2) bekezdése alapján az ügyvédi kamarai tagság megszűnése, illetve a kamarai nyilvántartásból való törlés az előzetes vizsgálat és a fegyelmi eljárás kezdeményezésének, lefolytatásának, a fegyelmi felelősség megállapításának, valamint a fegyelmi büntetés alkalmazásának nem akadályozó tényező.

Fontosnak tartja kiemelni a Másodfokú Fegyelmi Tanács, hogy az Elsőfokú Fegyelmi Tanács helyesen járt el, amikor a jelen fegyelmi eljárás anyagává, a bizonyítási eljárás részévé tette a Pesti Központi Kerületi Bíróság . számú és a Fővárosi Törvényszék, mint másodfokú bíróság számú ítéleteit, amelyek jogerősen megállapították az ügyvédi kötelezettségeket is magába foglaló tényállást, a panaszolt ügyvéd bűnösségét, büntetőjogi felelősségét, valamint konkrét összegben a kártérítési kötelezettségét H F ügyfele javára, akinek a sérelmére a bűncselekményeket elkövette.

Ezzel összefüggésben a Másodfokú Fegyelmi Tanács két fontos szempontra kíván hivatkozni:
1./ A fegyelmi eljárás során – hasonlóan más eljárásokhoz – arra nincs lehetőség, hogy a jogerősen elbírált bűncselekményt az eljáró fegyelmi tanács felülbíráljon és azt állapítsa meg, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a terhére rótt bűncselekményt nem követte el.
2./ A fegyelmi eljárás során az Üt. 37.§-ban, illetve az Üttv.107.§-ban megfogalmazott szabály szerint kell az eljárás alá vont ügyvéd magatartását elbírálni, és a vétkesség megállapítása esetén a FESZ 33.§ (2) bekezdése, illetve a FE 27.5 c) pontja szerint meghatározni, hogy a fegyelmi vétséget az ügyvéd szándékosan vagy gondatlanul követte el.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács megállapította, hogy az elsőfokon eljáró fegyelmi tanács a bizonyítást a határozathozatalhoz szükséges mértékben lefolytatta, és a büntető ügyben elfogadott tényeket is alapul véve, a történeti tényállást helyesen, megalapozottan rögzítette. A tényállás kellően felderített, nem hiányos, az iratok tartalmával megegyező.

Megalapozott az Elsőfokú Fegyelmi Tanácsnak a bizonyítékokat mérlegelő, a bizonyítékokat elfogadó ezzel összefüggő indokolása.

Az eljárás alá vont ügyvéd kötelezettségszegései az elsőfokú határozatban írtak szerint az Üt.3.§ (2) bekezdésében, továbbá az ÜESZ 6.9, 12.2. és 12.4. pontjai, valamint a Letéti Szab. 4.1. és 4.4. pontjai alapján fegyelmi vétségként bírálандók el.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács álláspontja szerint a panaszolt ügyvéd kötelezettségszegése egyben az ÜESZ 3.2. pontjában előírt szabályt is megsértette, amely lényegében az Üt.3.§ (2) bekezdésében írtak szerint határozza meg az ügyvédi hivatás gyakorlásának szabályait. Megsértette továbbá a panaszolt ügyvéd a Letéti Szab. II. 3 és II. 6. pontjait is.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács szerint megalapozottan jutott arra az álláspontra az Elsőfokú Fegyelmi Tanács, hogy dr. az Üt.37.§ a) pontjában, illetve az Üttv.107.§ a) pontjában meghatározott fegyelmi vétséget elkövette, mert tevékenységével a jogszabályban, illetve az ÜESZ-ben meghatározott kötelezettségeit vétkesen megszegte. A fentiekre tekintettel helyesen állapította meg az elsőfokú határozat az FE 27.5. c) pontja szerint, hogy az eljárás alá vont ügyvéd 2 (kettő) rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el, ezért az elsőfokú fegyelmi határozatban írt minősítés megváltoztatására a Másodfokú Fegyelmi Tanács nem látott indokot.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács rá kíván mutatni arra – figyelemmel az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezésében írtakra – a panaszolt ügyvéd azzal követte el a 2 rendbeli fegyelmi vétséget, hogy az ügyvédi letéti számlára átutalt összeggel H F felé nem számolt el, a részére megítélt pénzüsszeget nem fizette ki H F nek annak ellenére, hogy állítása szerint 2009. júniusában készpénzben kivette a letéti számlára átutalt összeget. Ugyanakkor arról nincs elfogadható bizonyíték, nincs dokumentum, hogy 2009. augusztusában ügyfelével hivatkozása szerint elszámolt volna. Ez a kötelezettségszegés I rendbeli szándékos fegyelmi vétséget valósít meg.

A tényállásból következik, és ezt a büntető eljárásban hozott ítéletek is jogerősen megállapították, hogy a letétként elszámolásra kapott pénzzel az eljárás alá vont ügyvéd sajátjaként rendelkezett, a letéti összeget eltulajdonította, ezzel további I rendbeli szándékos fegyelmi vétséget követett el.

Hangsúlyozni kívánja a Másodfokú Fegyelmi Tanács, hogy a fegyelmi eljárások tárgya és alapja minden esetben az ügyvéd kötelezettségszegéseinek vizsgálata és a fegyelmi felelősség megállapítása abban az esetben is, ha a kifogásolt magatartás egyidejűleg büntetőjogi felelősségre vonást is eredményezett, az ügyvédi kötelezettségszegések bűncselekményt is megvalósítottak.

Megalapozatlan és téves az eljárás alá vont ügyvéd azon hivatkozása, hogy a vele szemben kiszabott 7 év kizárás fegyelmi büntetés esetében 14 év kizárást jelent a valóságban, mivel 2012. novemberében a kamara felfüggesztette az ügyvédi tevékenységét, és azóta nem folytathat ügyvédi tevékenységet. Az elsőfokú fegyelmi határozat helyesen tartalmazza azt a tényt, hogy 2013. szeptember 30-án kelt határozattal nem az ügyvéd tevékenysége, hanem a

panaszolt ügyvéd ellen folyamatban volt fegyelmi eljárás került felfüggesztésre. Dr.

ügyvédi státusza 2013. január 23-án igazgatási úton történt törléssel szűnt meg.

Ezzel összefüggésben utal a Másodfokú Fegyelmi Tanács arra is, hogy a panaszolt ügyvéd terhére megállapított fegyelmi büntetés a fellebbezés folytán a másodfokú határozat kihirdetésével, a határozat jogerőre emelkedésével lép hatályba, a másodfokú határozat rendelkező részében írtak szerint.

Az Üttv.138.§ (2) bekezdése és az FE 36.5. rendelkezése alapján a Másodfokú Fegyelmi Tanács a fegyelmi határozat azonnali végrehajtását rendelte el, mivel a másodfokú határozat fegyelmi büntetésként kizárást alkalmaz, és annak végrehajtása nem került felfüggesztésre.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács a kizárás fegyelmi büntetés 7 év időtartamban történt megállapítása során az Üttv. és az FE 1.5. pontja által lehetővé tett enyhébb elbírálást alkalmazta az eljárás alá vont ügyvéddel szemben.

Az Elsőfokú Fegyelmi Tanács által elfogadott tényállás, és az eljárás alá vont ügyvéd fegyelmi felelősségét megállapító határozat rendelkezésein túlmenően a Másodfokú Fegyelmi Tanács vizsgálta azt is, hogy az első fokon alkalmazott 7 év időtartamban megállapított kizárás fegyelmi büntetés megfelel-e az irányadó rendelkezéseknek, arányban áll-e a fegyelmi vétségként értékelt kötelezettségszegés tárgyi súlyával.

A fegyelmi büntetés kiszabásánál és mértékének megállapításánál figyelembe kell venni az enyhítő és súlyosító körülményeket, különösen a kötelezettségszegés súlyát és ismételtségét, a szándékosság és gondatlanság fokát, valamint az okozott kár mértékét. Mérlegelni kell, hogy az elkövetett fegyelmi vétség milyen mértékben sértette az ügyvédi kar, illetve az ügyvédi hivatás jó hírét és társadalmi elismertségét.

Az elsőfokú fegyelmi határozat megfelelően értékelte mindezen szempontokat, továbbá az enyhítő és súlyosító körülményeket.

A jelen ügyben elbírált fegyelmi vétségek tárgyi súlyát növeli, és a tárgyi súly megítélésénél súlyozottan kell figyelembe venni, hogy a panaszolt ügyvéd kötelezettségszegései a haszonszerzés végett elkövetett ügyvédi visszaélés és a nagyobb kárt okozó sikkasztás büntetést is megvalósították.

Az eljárás alá vont ügyvéd magatartásával az ügyvédi kar számára nagyon fontos és bizalmi jellegű szabályokat - a pénz és letétkezelés szabályait - sértette meg, amellyel az ügyvédi hivatásrend megítélését hátrányosan befolyásolta.

A Másodfokú Fegyelmi Tanács nem tartotta megalapozottnak az eljárási átalányköltség csökkentésére vagy elengedésére vonatkozó fellebbezési kérelmet sem.

A Magyar Ügyvédi Kamara Országos Fegyelmi Bizottság Másodfokú Fegyelmi Tanácsa szerint megalapozott és jogszerű az Elsőfokú Fegyelmi Tanács fegyelmi felelősséget és fegyelmi büntetést megállapító határozata, ezért a Budapesti Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa által hozott határozatot a fegyelmi felelősség megállapítása és a fegyelmi büntetés vonatkozásában az Üttv.138.§ c) pontjában rögzítettek alapján helybenhagyta.

Az eljárás alá vont ügyvéd fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért az Üttv.142.§ (2) bekezdése, valamint a FE 40.2. c) pont alapján őt a Másodfokú Fegyelmi Tanács a másodfokú eljárási átalányköltség megfizetésére kötelezte, és az eljárási költségek mérséklését sem találta indokoltnak.

A másodfokú határozattal szemben a perindítás lehetőségét az Üttv.139.§ (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2020. január 31.

2. sz. Fegyelmi Tanács

A határozat jogerős és 2020. január 31. napján végrehajtható